

Max Lasek patří k pokročilým hráčům orchestru. | foto: Metro.cz

Když někdo dělá hudbu dobře, většinou to není špatný člověk, filozofuje malý violoncellista

20. května 2022 5:20 | [Veronika Reicheltová](#) Metro.cz

Třináctiletý Maxmilián Lasek se chtěl hudbě věnovat odmalička. Díky působení v orchestru, který spolupracuje například s Pařížskou filharmonií, si mohl u příležitosti oslav Dne Evropy jako jediný zástupce Česka zahrát v Evropském parlamentu ve Štrasburku před předsedkyní Evropské komise Ursulou von der Leyenovou či francouzským prezidentem Emmanuelem Macronem. „Nevěděli

jsme, že tam prezident bude, nejdřív mě to rozhodilo. Během hraní se na mě ale Macron podíval, usmál se a mrknul, to mi dodalo energii,“ popisuje svůj zážitek Lasek, který pro účely tohoto rozhovoru souhlasil s tykáním.

Co tě přivedlo k hudbě?

Po nástupu do první třídy jsem hledal nějaké koníčky. Nejdřív jsem začal chodit do skauta a pak mi mamka našla ještě orchestr Nadačního fondu Harmonie, který působí u nás ve škole. Je na něm super, že půjčení nástroje i celá výuka jsou zdarma, člověk si toho může vyzkoušet víc. Jsme smyčcový orchestr, takže jsou na výběr housle, viola a violoncello. Všechno si můžeme zkusit a postupně se rozhodnout, co člověka nejvíc baví.

Proč sis vybral právě violoncello?

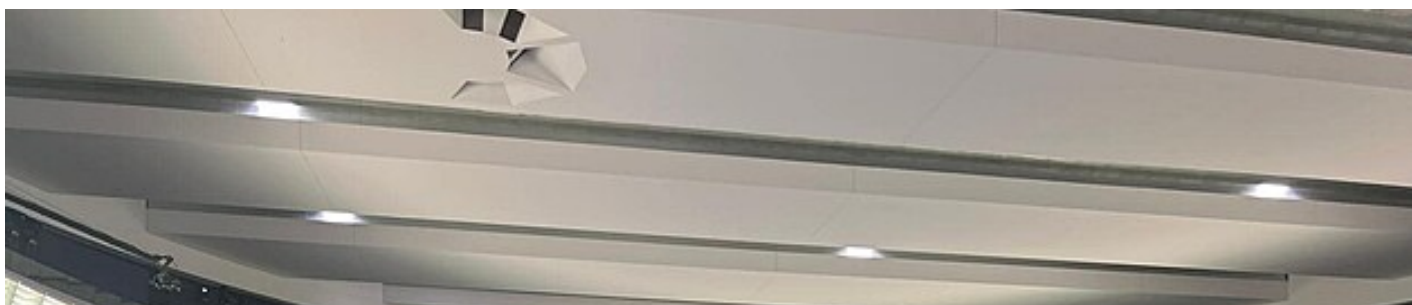
K tomu se váže vtipná historka, kterou jsem už jednou pobavil diváky na koncertě. Nejdřív jsem se začal učit na housle, ale štválo mě, jak mě ze stání bolí nohy a vlastně i ruce. U violoncella se sedí, to se mi líbilo, tak jsem si to chtěl zkusit – a už jsem u něj zůstal. Vždycky jsem na nějaký nástroj chtěl hrát. Ale je fakt, že tohle není úplně obvyklý důvod, proč se na cello začít učit.

Jaké bylo hrát před prezidentem Macronem?

Vůbec nás nenapadlo, že tam ten den zrovna bude. Původně měl být už na podobné akci v Paříži, kde jsem hrál před dvěma měsíci, ale tam nakonec kvůli jiným povinnostem nedorazil. Když jsem přišel na pódium a uviděl ho, začal jsem být nervózní. Byl to divný pocit, vidět tak obrovskou autoritu naživo. Celkově bylo zajímavé koukat na to, kolik bylo v parlamentu lidí, byl to pro mě velký zážitek.

Potřásl si s vámi prezident po vystoupení rukou?

Na to bohužel nebyl čas, protože se kongres vysílal živě a po odehrání jsme hned museli odejít. Ale myslím si, že kdyby na to byl prostor, tak to udělá. Viděl jsem ho sice jen zdálky, ale působil na mě jako šťastný a veselý člověk, většinou se usmíval. Působí, že svou práci dělá dobře, ale to nemůžu soudit.

Realizátorem vystoupení v Evropském parlamentu je projekt El Sistema.

Co na to říkali tvoji kamarádi?

Byli na mě moc pyšní, hlavně spoluhráči z orchestru, lidi v mém okolí a rodina. Žádní moji vrstevníci ještě takového velikána nepotkali, úplně obvyklé to není, takže měli radost se mnou a přáli mi to.

Musel ses na vystoupení speciálně připravovat?

Stejný program jsme hráli už na koncertě před těmi dvěma měsíci v Paříži. Na to jsem se připravoval od listopadu, takže celkem dlouho. Jsem moc rád, že jsem mohl Česko ještě se svojí lektorkou zastupovat právě já.

Podle čeho se vybírají z orchestru zástupci, kteří se cest do zahraničí účastní?

Podle mě musí být vidět, že se ten člověk snaží a baví ho to. Když někdo sice hraje hodně dobře, ale nebaví ho to, je to na něm poznat a nevypadá to dobře. Příjemnější je koukat na hudebníky, které to skutečně baví. Mě dělá hudba šťastným, na cello hraji třeba i pětkrát do týdne a hrozně mě to baví.

Jak často s orchestrem cestuješ do zahraničí?

Teď to bylo kvůli covidu komplikovanější, jinak pravidelně jezdíme každý rok do Švédska do Göteborgu, tam jsem byl poprvé, když mi bylo osm. Náš orchestr totiž patří pod projekt El Sistema, který působí ve více zemích a muzikanty z členských krajin takto zve na různé koncerty třeba do Atén nebo do Madridu.

Kde se ti líbilo nejvíc?

Asi teď ve Štrasburku, je to pro mě jedno z nejhezčích měst, které jsem kdy navštívil, líbila se mi spousta zeleně. Byl jsem taky šťastný, že se můžu zase potkat s kamarády z předchozích zájezdů. Mám kamarády z Bulharska, Rakouska, Atén nebo Kréty.

Co tě s kamarády ze zahraničí spojuje?

Hlavně láska ke klasické hudbě a společný koníček. Kamarády ve škole klasika moc nezajímá ani ji neposlouchají, ale s lidmi z orchestru jsme našli stejnou zálibu a dokážeme se bavit o stejných věcech nejen v hudbě. Učil jsem je třeba vyslovovat naše „ř“, vůbec jim to nešlo a dost se divili, jaké zvláštní písmeno máme.

S orchestrem koncertujete také v Praze. Která vystoupení tě nejvíc baví?

Příští neděli budeme hrát open air koncert na Střeleckém ostrově, který se jmenuje Přijďte si s námi zahrát. Ten mě baví nejvíc, je to i náš nejdelší koncert s nejnabitějším programem. Je speciální tím, že si s naším orchestrem Harmonie může zahrát úplně kdokoli, děti i dospělí na jakékoli nástroje. Hraní s cizími lidmi je sice trochu drama, protože se k nám poprvé přidají až na generálce před koncertem. Vystoupí s námi taky třeba klavírista Ivo Kahánek. Vždy si to moc užijeme.

Co bys doporučil někomu, kdo nějaký kroužek hledá, ale neví, co si vybrat?

Rozhodně vyzkoušet nějaký hudební kroužek. Hudba rozvíjí osobnost, zlepšuje vlastnosti, pomáhá v životě i prakticky. Díky orchestru jsem si našel skvělé kamarády, cestoval do zahraničí a potkal se s francouzským prezidentem. Hráli jsme třeba i se studenty Pražské konzervatoře a všichni na nás byli moc hodní. Když člověk dělá hudbu dobře, většinou není zlý. V hudbě jsem zatím potkal jen hodné lidi.

Jakou hudbu posloucháš?

Nejradši mám klasiku, Vivaldiho a Mozarta. Antonio Vivaldi mě baví, protože má rychlé skladby a nejvíc mi sedne. Mým vrstevníkům, kteří ještě klasiku neznají, bych od něj doporučil třeba L'estro armonico nebo Čtvero ročních období, ze kterých mám nejradši dynamické Léto.

Komentáře

Související

- ▶ [Iveta ukazuje obě strany slávy. Minisérie o začátcích zpěvačky otevírá i méně známé detaily](#)
- ▶ [Modrou vidíme každý jinak, říká malířka, která prodělala vážnou nemoc](#)

- ▶ Kultura a další zážitky nemusejí být drahé. V metropoli může ušetřit i velká rodina
- ▶ **Další články k tématu: Rakousko, Evropský parlament, Evropská komise, Ursula von der Leyenová, Emmanuel Macron, orchestr, Štrasburk, pražská konzervatoř, Ivo Kahánek, hudba, Antonio Vivaldi, Athény, El Sistema, Paříž**

[zpět na článek](#)